

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 83/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. B. P., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 16. septembra 2004 a konaním, ktoré im predchádzalo, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2007 doručená sťažnosť M. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. B. P., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 16. septembra 2004 a konaním, ktoré im predchádzalo.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že „je právoplatným držiteľom devízových vkladných knižiek na doručiteľa založených v roku 1993 v S., pobočka N. Uvedené vkladné knižky sťažovateľ nadobudol legálnym spôsobom, a teda je ich legálnym držiteľom. Uvedené vkladné knižky pán D. T. C. v zmysle potvrdenia zo dňa 1. 4. 2004 dobrovoľne odovzdal na vybavenie v slovenskej banke sťažovateľovi. S. v Bratislave - Ústredie listom oznámila, že žiadosti o výplatu zrušených anonymných vkladov nemôže vyhovieť, a to z dôvodu, že peňažné prostriedky na anonymných vkladných knižkách boli uznesením Krajského súdu v Nitre č. 3 Ntr 1/2003 zo 6. 4. 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6. 4. 2003 zhabané v trestnom konaní vedenom voči nebohej M. C. pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a), b), ods. 5 Tr. zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že trestné stíhanie voči obžalovanej bolo zastavené z dôvodu jej úmrtia, pričom peňažné prostriedky uvedené v rozhodnutí neboli predmetom dedičského konania po nebohej.

V právnej veci vedenej na Krajskom súde Nitra sp. zn. 3 Ntr 1/2003 o zhabaní veci sťažovateľ mal byť účastníkom konania v postavení zúčastnenej osoby, nakoľko išlo o vec, ktorú nadobudol od kolumbijského občana D. T. C. a vec nepatrila obžalovanej neb. M. C.“.

Sťažovateľ poukazuje na to, že finančné prostriedky na devízových vkladných knižkách, ktoré boli zhabané, nepochádzajú z trestnej činnosti, nijakým spôsobom mu nebola táto skutočnosť známa a nebol daný ani žiadny iný dôvod na zhabanie veci. Podľa sťažovateľa išlo o legálne nadobudnuté finančné prostriedky.

Sťažovateľ namieta, že ako vlastník zhabanej veci nebol v konaní o zhabaní veci účastníkom konania v postavení zúčastnenej osoby a nemohol sa teda k veci nijakým spôsobom vyjadriť, predkladať dôkazy, nazerať do spisov, zúčastniť sa trestného konania a v neposlednom rade ani podávať opravné prostriedky proti rozhodnutiam krajského súdu v uvedenej veci. Podľa jeho tvrdenia mu napadnuté uznesenia krajského súdu neboli nikdy doručené.

Na základe uvedeného sťažovateľ zastáva názor, že postupom a rozhodnutím krajského súdu v označenom konaní boli porušené jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Keďže sťažovateľ je toho názoru, že postup krajského súdu v označenom konaní bol neústavný, domáha sa, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy konaním krajského súdu vedeným pod sp. zn. 3 Ntr 1/2003, zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 16. septembra 2004 a vec vrátil na ďalšie konanie, zakázal v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Ntr 1/2003 pokračovať v porušovaní základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk a trovy konania v zatiaľ nevyčíslenej výške.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc,

návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom krajského súdu v konaní o zhabaní vecí (peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na zaistených devízových účtoch na devízových vkladných knižkách na doručiteľa a heslo) sp. zn. 3 Ntr 1/2003, ako aj uznesením sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 v spojení s opravným uznesením zo 16. septembra 2004 boli porušené jeho základné práva podľa označených článkov ústavy.

Ako vyplýva z pripojených rozhodnutí krajského súdu, uznesenie sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 o zhabaní vecí nadobudlo právoplatnosť 6. apríla 2004 a opravné uznesenie sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 16. septembra 2004 nadobudlo právoplatnosť 27. septembra 2004.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Sťažovateľ napadol postup krajského súdu v konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 27. septembra 2004, pričom sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 19. marca 2007 a ústavnému súdu bola doručená 21. marca 2007. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa

bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že S., a. s., v zmysle potvrdenia z 1. apríla 2004 o odovzdaní vkladných knižiek na vybavenie, mu listom oznámila, že žiadosti o výplatu vkladov na anonymných vkladných knižkách nemôže vyhovieť, pretože predmetné peňažné prostriedky boli právoplatným uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Ntr 1/2003 zo 6. apríla 2004 zhabané. Z toho vyplýva, že sťažovateľ už v tom čase (v roku 2004) mal vedomosť o napadnutom uznesení krajského súdu a jeho obsahu.

Na základe toho ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Za týchto okolností bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa opodstatnenosťou námietok sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2007